

La llengua ja no és important

Resulta que la llengua -la catalana és clar- no és important. Recordo un discurs d'Oriol Junqueras, abans de l'1 d'octubre de 2017, sobre la independència. Responent una periodista, va dir que més endavant, amb un estat al darrere, la supervivència de la llengua estaria assegurada. Una gran estratègia, com s'ha demostrat. Tot això venia amb la promesa que la independència ens portaria al paradís terrenal. Recordo un altre monòleg interminable d'aquest dirigent, una mena de sermó de la muntanya, on parlava sobretot del benestar que acompanyaria la independència: tots més rics, més sans, amb millors pensions... Parlava de l'economia de la butxaca, com acostumen a fer els demagogs. No parlava de la llengua.

Perquè la llengua no era important. Tots els que vivíem a Catalunya havíem de fer el pas i obtenir aquesta somiada independència. La llengua no havia de ser un obstacle. Si calia, era preferible la independència d'un país on la llengua catalana tingués un nivell d'ús com l'escocès o el gaèlic, abans que un país sotmès a Espanya. Tampoc no era important la governança de la miserable autonomia. Per què perdre el temps administrant les engrunes, quan podíem aspirar a la riquesa infinita de l'Estat independent? Però, ah caram!, els mateixos que van abandonar la gestió de l'ensenyament i de la sanitat, els que van abandonar la promoció econòmica, la planificació de l'energia, els que van deixar de pensar en el país real per aferrar-se al seu propi mite, sempre «per un bé major», són els mateixos que ara es barallen per les engrunes.

I la llengua? Per conquerir el poder i d'aquí a poc poder guanyar als municipis de Catalunya... no toquem la llengua. Els que van ser incapaços d'administrar el *capital polític* obtingut l'1 d'octubre, ara es barallen per dominar..., potser per les menjadores dels polítics mediocres que alimenten..., i tant se val en quina llengua ho facin. La llengua es troba en un procés de substitució irreversible. Només qui viu tancat a casa mirant TV3 no s'adona del problema. La llengua es mor. I el Govern no té cap estratègia per a això. No sé si és una ironia tràgica de destí que Miquel Strubell i Trueta ens deixés fa unes setmanes.